

Midsommardagen

Predikan i Visseltofta kyrka 20 juni 2009

”Skapelsen”

Joh 1:1-5

I begynnelsen fanns Ordet, och Ordet fanns hos Gud, och Ordet var Gud. ²Det fanns i begynnelsen hos Gud. ³Allt blev till genom det, och utan det blev ingenting till av allt som finns till. ⁴I Ordet var liv, och livet var människornas ljus. ⁵Och ljuset lyser i mörkret, och mörkret har inte övervunnit det.

Vi har idag lyssnat till två texter som bägge börjar med ”I begynnelsen...”. Och frågan om vårt ursprung, hur det var från början, är en fråga som alltid fascinerat människor i alla tider. Hur började allting? Eftersom ingen människa levde då så är frågan inte så lätt att besvara.

Då är det ändå inte så självklart att det ens måste finnas en början. I princip skulle man kunna tänka sig ett evigt universum, utan början och utan slut. Ett sådant universum skulle ju ersätta Gud. Om det inte finns ett skapelseögonblick behövs ju ingen skapare. Den här uppfattningen var också vanlig bland ateister fram till början av 1900-talet: eftersom universum alltid har funnits så behöver man inte svara på frågan: hur började allting.

Därför blev det för dessa också en mycket besvärande upptäckt när man på 1930-talet insåg att universum faktiskt hade en början. Idag råder det närmast konsensus i forskarvärlden att universum började för 13-14 miljarder år sedan med det som man kallar för big bang. I det ögonblicket skapade Gud himmel och jord. Eller om man hellre vill uttrycka det mer vetenskapligt: ”I begynnelsen skapade Gud energi och materia”.

Men även i vårt andra ”I begynnelsen...” som är hämtat från Johannesevangeliet kan vi känna igen oss i moderna teorier. ”I begynnelsen fanns Ordet” skrev Johannes. Ordet fanns från början hos Gud, och har inte uppkommit i efterhand. Och modern informationsteori säger oss att ord, information inte kan uppstå av sig självt. Även om materia och energi inte hade varit skapat, utan funnits i all evighet så hade detta ändå inte räckt för att förklara livet runt omkring oss. I varje levande cell finns en DNA-molekyl med genetisk information som kan lagra information 45 miljarder gånger tätare än dagens stordatorer.

All information har rent definitionsmässigt ett mentalt ursprung. Information förutsätter en avsändare, en informatör. När denna information delas med andra, i vilken form det än må vara så har vi kommunikation. Men om vi alltså inte har någon som vill meddela sig så har vi inget meddelande.

Hävdar man då att informationen i våra gener har kommit till utan en avsändare, en informatör, så får man problem med moderna filosofiska teorier kring vad information egentligen är.

Aposteln Johannes skriver i sin prolog vad Gud är. Han är Ordet, han vill meddela sig. Han vill kommunicera med oss människor. Det är naturligtvis något mycket djupare och innerligare än att han bara vill tala med oss. Ordet, står här för något mycket större än bara information. Johannesevangeliets första vers uttrycker Ordets, eller Logos på grekiska, Guds längtan att uppenbara sig själv.

"I begynnelsen fanns Ordet" lyder första satsen. Ordet fanns i begynnelsen, det har aldrig funnits en tid när Ordet inte fanns. Det betyder att allting som finns nu är beroende av Ordet för sin existens.

"Ordet fanns hos Gud", står det vidare. Ordet för *hos* betyder egentligen mot, i riktning mot. Ordet är vänd mot Gud. Innebörden blir ett uttryck för Ordets personliga relation till Gud. Tar vi då också med den sista satsen i första versen: Ordet var Gud, så får vi å ena sidan att Ordet verkligen är Gud, samtidigt som det står i en relation till Gud. De är ett men ändå inte identiska.

Längre fram i Johannes, i Joh 10:30, så säger Jesus uttryckligen: Jag och Fadern är ett. Att det är Jesus som är Ordet från begynnelsen blir tydligt. Och Ordet är alltså inte något halv gudomligt tillstånd mellan Gud och människa. Jesus är inte gudomlig, han är verkligen Gud.

Men Ordet kunde inte bli kvar hos Gud. Gud längtade efter att närma sig oss på vår nivå. Ordet kom till jorden i personen Jesus Kristus, samtidigt som han är en del av Guds innersta väsen. Jesus har inte bara en relation till Fadern, han har också en relation till oss.

Att Jesus är Ordet visar på Guds vilja att kommunicera med oss. Ordet kommunicera betyder ungefär: göra gemensam. Inom fysiken har vi uttrycket kommunicerande kärnl, vilket betyder att det är två kärnl som har kontakt med varandra, de fungerar tillsammans som ett enda kärnl.

Nattvarden kallas också kommunion, vilket betyder gemenskap. I kommunionen så är vi kommunicerande kärnl med varandra och med Gud. Nattvarden är det djupast uttrycket för hur Gud söker gemenskap med oss. Så mycket längtar han efter oss och en relation till oss, att han blir för oss bröd och vin som vi erbjuds att kommunicera. Nattvardsmysteriet är en ordlös kommunikation från Gud till oss.